

Versions Grecques

Khâgneux- Carrés – Lettres Classiques N°4

44. Dernières recommandations d'Oreste à Pylade.

Ἄλλ' ἔρπε καὶ ζῇ καὶ δόμους οἶκει πατρός.
 Ὅταν δ' ἐς Ἑλλάδ' ἱπιόν τ' Ἄργος μόλῃς,
 πρὸς δεξιᾶς σε τῆσδ' ἐπισκῆπτω τάδε·
 τύμβον τε χῶσον ἀπίθεις μνημεῖά μοι,
 καὶ δάκρυ' ἀδελφῇ⁽¹⁾ καὶ κόμας δότω τάφῳ·
 Ἀγγελλε δ' ὡς ὄλωλ' ὑπ' Ἀργείας τινὸς
 γυναικὸς ἀμφὶ βωμόν ἀγνισθεὶς φόνῳ.
 Καὶ μὴ προδῶς μου τὴν κασιγνήτην ποτέ,
 ἔρημα κήδῃ καὶ δόμους ὁρῶν πατρός.
 Καὶ χαῖρ'· ἐμῶν γὰρ φίλτατόν σ' ἡὔρον φίλων,
 ὃ συγκυναγὲ καὶ συνεκτραφεὶς ἐμοί,
 ὃ πόλλ' ἐνεγκὼν τῶν ἐμῶν ἄχθῃ κακῶν.
 Ἥμας δ' ὁ Φοῖβος μάντις ὦν ἐψεύσατο·
 τέχνην δὲ θέμενος⁽²⁾ ὡς προσώταθ' Ἑλλάδος
 ἀπήλας· αἰδοί τῶν πάρος μαντευμάτων.
 Ὡι πάντ' ἐγὼ δοὺς τάμα καὶ πεισθεὶς λόγοις,
 μητέρα κατακτάς αὐτὸς ἀνταπλόλλυμαι.

ΠΥΛΑΔΗΣ

Ἔσται τάφος σοι, καὶ κασιγνήτης λέχος
 οὐκ ἂν προδοίην, ὃ τάλας, ἐπεὶ οὐ σ' ἐγὼ
 βλέποντα μάλλον ἢ θανόνθ' ἐξω φίλον.

ΕΥΚΛΙΠΙΔΕ (Bordeaux.)

(1) Ἀδελφῇ désigne Électre que, sur l'ordre d'Oreste, Pylade doit épouser.

(2) D'après Euripide, Apollon a eu honte d'avoir ordonné à Oreste qu'il tuât sa mère et c'est pourquoi il a exilé l'assassin le plus loin possible de l'Hellade, en Tauride : τέχνην θέμενος, litt. : ayant usé d'artifice.

ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ.

Ὅπηνίκα ; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.

Ἀλλὰ σὺ τίς εἶ ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Βουλυτὸς ἢ περαιτέρω ;

ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ.

Οἴμ' ὡς βδελύττομαί σε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ ;

Ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας ἢ ξυννέφει ;

ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ.

Οἴμωζε μεγάλ'.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Οὕτω μὲν ἐκκαλύψομαι.

ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ.

Ὡ φίλε Προμηθεῦ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Παυε παυε, μὴ βόα.

ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ.

Τί γὰρ ἔστι ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Σίγα, μὴ κάλει μου τοῦνομα·

ἀπὸ γάρ μ' ὀλεῖς⁽¹⁾, εἰ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὀφεται.

(1) ἀπὸ... ὀλεῖς = ἀπολεῖς.

34. Derniers adieux d'Œdipe à ses deux filles

Ἐπεὶ δὲ παντὸς εἶχε δρώντος ἡδονὴν⁽¹⁾
 κοῦκ ἦν ἔτ' ἄργον οὐδὲν ὦν ἐφίετο,
 κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος, αἱ δὲ παρθέναι
 βίγησαν, ὡς ἤκουσαν· ἐς δὲ γούνατα
 πατρός πεσοῦσαι κλαῖον, οὐδ' ἀνίσσαν
 στέρνων ἀραγμοὺς οὐδὲ παμμήκεις γόους.
 Ὁ δ' ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρόν,
 πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας εἶπεν. ὦ τέκνα,
 οὐκ ἔστ' ἔθ' ὑμῖν τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ πατήρ.
 Ὅλωλε γὰρ δὴ πάντα τάμα, κοῦκέτι
 τὴν δυσπρόνητον ἔξετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν·
 σκληρὰν μὲν, οἶδα, παῖδες· ἀλλ' ἐν γὰρ μόνον
 τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα.
 Τὸ γὰρ φιλεῖν οὐκ ἔστιν ἐξ ὅτου πλέον
 ἢ τοῦδε τάνδρὸς ἔσχεθ'⁽²⁾, οὐ τητώμεναι
 τὸ λοιπὸν ἥδη τοῦ βίου διάξετον.
 Τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι
 λύγδην ἔκλαιον πάντες.

ΣΟΦΟΚΛΕ

(Bordeaux.)

(1) Entendez : quand Œdipe fut satisfait, pour avoir obtenu tout ce qu'il avait demandé.

(2) Construisez ; οὐκ ἔστιν (οὐδεὶς) ἐξ ὅτου ἔσχετ' πλέον τὸ φιλεῖν ; (ἔσχετε) ἐκ τοῦδε τάνδρῳ.

Ἀλλ' ἐνα φράσω σοι πάντα τᾶν πράγματα,
 τουτὶ λαβὼν μου τὸ σκιαδεῖον ὑπέρεχε,
 ἄνωθεν ὡς ἂν μὴ μ' ὁρῶσιν οἱ θεοί.

ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ.

Εὐ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς.

Ἵπόδυθι ταχὺ δὴ, κᾶτα θαρρήσας λέγε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἄκουε δὴ νυν.

ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ.

Ὡς ἀκούοντος λέγε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἀπόλωλεν ὁ Ζεὺς.

ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ.

Πηνίχ' ἄττα ἀπώλετο ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἐξ οὐπερ ὑμεῖς φκίσατε τὸν ἀέρα.

Θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
 θεοῖσιν.

(Toulouse.)

ARISTOPHANE